

Конституційний Суд України
01033, м. Київ, вул. Жилянська, б. 14

Громадянина України
Міліщук Тетяни Миколаївни
адреса:

Представника за законом або уповноваженого
за дорученням - немає

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ
про офіційне тлумачення положень ч.1 ст. 23 Закону України «Про іпотеку»

Керуючись п.2 ст. 150 Конституції України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141) (254к/96-ВР), п.4 ст. 13, 42, 43 Закону України «Про Конституційний Суд України» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 49, ст.272) (422/96-ВР), прошу Конституційний Суд України надати офіційне тлумачення положень частини 1 ст. 23 Закону України «Про іпотеку» («Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, N 38, ст.313) шляхом роз'яснення волі законодавця, смисл якої матеріалізований у зазначеній нормі права про те, чи пов'язується перехід права власності (права господарського відання) на предмет іпотеки від іпотекодавця до третьої особи з обов'язковою наявністю обтяження майна іпотекою в момент такого переходу. А саме:

Стаття 23. Наслідки переходу права власності на предмет іпотеки до третьої особи

Частина 1. У разі переходу права власності (права господарського відання) на предмет іпотеки від іпотекодавця до іншої особи, у тому числі в порядку спадкування чи правонаступництва, іпотека є дійсною для набувача відповідного нерухомого майна, навіть у тому випадку, якщо до його відома не доведена інформація про обтяження майна іпотекою.

Предмет необхідного тлумачення:

- 1) Частина 1 ст. 23 Закону України «Про іпотеку» щодо роз'яснення волі законодавця, смисл якої матеріалізований у зазначеній нормі права про те, чи пов'язується перехід права власності (права господарського відання) на предмет іпотеки від іпотекодавця до третьої особи з обов'язковою наявністю обтяження майна іпотекою в момент такого переходу:

«У разі переходу права власності (права господарського відання) на предмет іпотеки від іпотекодавця до іншої особи, у тому числі в порядку спадкування чи правонаступництва, іпотека є дійсною для набувача відповідного нерухомого майна, навіть у тому випадку, якщо до його відома не доведена інформація про обтяження майна іпотекою».

Обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні:

З метою захисту конституційних прав, гарантованих ч.1, ч.4 ст.41 Конституції України, офіційне тлумачення положення частини 1 ст. 23 Закону України «Про іпотеку»

є необхідним у зв'язку із різним його розумінням та неоднозначним застосуванням судами України загальної юрисдикції.

В одному випадку – суди загальної юрисдикції при вирішенні справи зважають на обов'язкову умову, що зазначена у частині 1 статті 23 Закону України «Про іпотеку», щодо наявності обтяження нерухомого майна іпотекою в момент переходу права власності (права господарського відання) на предмет іпотеки від іпотекодавця до третьої особи, а саме, чи було нерухоме майно предметом іпотеки та перебувало в іпотеці, чи потребувалася згода Банку на відчуження, чи був відчужувач майна іпотекодавцем в момент укладення правочину стосовно цього майна. Серед таких рішень судів України: рішення районного суду м. від 17.07.2012 року по справі № (номер рішення в Єдиному державному реєстрі судових рішень – 25246952); ухвала апеляційного суду області від 20.08.2012 року по справі № (номер рішення в Єдиному державному реєстрі судових рішень – 25696821), ухвала Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 12.12.2012 року по справі №6-38977св12 (номер рішення в Єдиному державному реєстрі судових рішень – 28179647).

В іншому випадку – при прийнятті рішення суди України вживають частину 1 статті 23 Закону України у більш широкому сенсі, а саме: не ставлять перехід права власності (права господарського відання) на предмет іпотеки до третьої особи в залежність від того, діяла чи ні іпотека в момент такого переходу. Серед таких рішень судів України: рішення районного суду м. від 26.11.2013 року по справі №643/10559/13-ц (номер рішення в Єдиному державному реєстрі судових рішень – 35534293), ухвала апеляційного суду області від 2.04.2014 року по справі № (номер рішення в Єдиному державному реєстрі судових рішень – 38066890), ухвала Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 31.07.2014 року по справі № (номер рішення в Єдиному державному реєстрі судових рішень – 40038275).

Такий різнобій позицій судів України призводить до протиправного обмеження та позбавлення права приватної власності.

Зокрема, винесення вищезазначених судових рішень по справі №

призвело до порушення моїх конституційних прав і свобод, а саме:

- прав, гарантованих частиною 1 статті 41 Конституції України («Кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності».)
- прав, гарантованих частиною 4 статті 41 Конституції України («Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним».)

Перелік документів і матеріалів:

Конституційне звернення, документи та інші матеріали подані у трьох примірниках.

19 вересня 2014

Т.М.Міліщук